

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonius Dialogus. Activs Dialogus. Aegidius
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

Vnde ductae sint facetiae, ac facetudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

DE SERMONE LIBER

TERTIVS.

vnde ductæ sint facetiae, ac facetudo.

E Facetudine igitur dicturi, quam mediocritatem esse quandam primo libro ostendimus, ne à nobis ipse descisse uideamur, ab origine quidē ipsa, nominisq; exordiemur deductione. Verbum ipsum Facio, unde Facetiae ductæ sunt, apud priscos illos & Latinos, et Romanos homines i maxima fuit, frequetissimāq; usurpatione. Itaq; & pacem, & bellum, et fœdus, & inducas facere dixerunt, et delicias, & ludos, & nuptias, & coniuicia, & abortum, & domum, & templa, & porticum, & nomina, & id genus pene innumerabilia. In his autem & uerba facere, & uersus, & orationem, & iocos, Inde q; qui in comitijs, in consultationibus, in senatu, in concionibus uerba cum grauitate facerent, cumq; dignitate, & copia, Facundos dixerent, & uirtutem eam Facundiam, ut iam diximus, quam Plautus (quo Romanam locupletaret linguam) etiam Facunditatem appellauit à facienda uidelicet oratione. Qui uero in circulis, congressionebus, conuiuijs, communibusq; in sermonibus, ac consuetudinibus ad facultatem solum, animorumq; recreationem cum moderatione & gratia, Facetos, qui etiam dicta ipsa appellauere Facetias, habitu uero reliquere innominatum, quem nobis appellare tum Facetudinem, ac Facetiem placuit, tum etiam Facetitatem.

Facetudinem uirtutem esse.

Virtutem autem hanc esse illud præcipue docet, quod in sermonibus, congressionebusq; ēneundis, in habenda item oratione siue ad multos, siue ad paucos, popularibusq; in concionibus & laudamur ubi mediocritatem seruauerimus, & uituperamur, cum secus. Quod si mediocritas ea est, ut quidem est, inter duo uti extrema constituantur oportet. Quæ igitur ea sint, quærendum est diligenter. Nec mutus igitur opponetur faceto, quippe cum mutus non solum non facetus esse, uerum minime queat fari. Quia è re nequaquam etiam opponi ei potest, qui aetate sit infans, cum hic ipse infans non sit locutione cassus, uerū adhuc inhabilis ad bene exacte q; loquendum. Itaq; neq; infantia aduersabitur facetudini. Parte ex alia multo ei minus aduersa erit loquaci-

DD ij